

Statsministeren (Stawning): Jeg vil blot i Anledning af de Bemærkninger, der nu er gjort af saavel Venstres som Det konservative Partis Ordførere, hævde, at det er et Forsøg paa at fremstille Tingene anderledes, end de er, naar man vedblivende fremsætter Paastand om manglende Forhandlingsvilje. Jeg kan jo henvise til de Skrivelser, som foreligger, hvoraf fremgaar, at den ene Gang efter den anden har Medlemmer af Landstingsudvalget fremsat Planer, som de ønskede behandlet, og vi har ikke afvist nogen af disse Planer paa Forhaand. Vi har villet gaa ind i Forhandling om dem, har foretaget de Undersøgelser, som Udvalget har bedt os om, og har bragt Svar fra dem, som skulde tage Risikoen i Sagen. At de ikke har fundet Venstres eller de Konservatives Forslag tilstrækkelige, kan jo ikke give Anledning til Bebrejdelser for manglende Forhandlingsvilje. Det maa dog saa være det rent saglige Grundlag, der ikke har været i Orden.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) sagde, at Bankerne var rede til at forhandle paa et nyt Grundlag. Ja, vist var de det, det har de jo sagt, men hvad er det nye Grundlag? Man kan da ikke tvinge hverken Regeringen til at opfinde et andet Grundlag end det, den anser for det rigtige, eller Bankerne til at slutte sig til et hvilket som helst Standpunkt, der maatte blive fremført. Man har ikke været i Stand til fra deres Side, som ønskede et andet Grundlag, at anvise et, som Regeringen og Bankerne vilde anse for tilfredsstillende.

Det forekom mig mærkeligt, at den konservative Ordfører ogsaa vilde fremsætte en Sigtelse mod Bankerne for at have skrevet med paaholden Pen. Nu har jeg ellers i en Maanedstid læst i Venstrepressen og ogsaa i den konservative Presse, at Regeringen var i Bankernes Vold, var underkøbt af Bankerne og handlede paa deres Vegne. Nu hører jeg den modsatte Betragtning. Saa er jeg da klar over, at der ikke er Sandhed i nogen af Delene.

Venstres ærede Ordfører udtalte, at Regeringen hele Tiden har vidst, at to Partier var imod Afsnittet om Rentelettelse, og dette kan jeg ikke bestride. Da Sagen var til Behandling i Folketinget, blev vi bekendt dermed, men Venstre og Konservative blev ogsaa bekendt med, at der var to Partier, som havde Flertallet ved sidste Valg, som ønskede dette Afsnit, og denne Opfattelse kan vel ikke være stort værre end den anden; den maa vel tværtimod veje noget stærkere, al den Stund vi som sagt har Flertallet af Vælgerne. Vi har til-

føjet til vore Ønsker om at bevare i principiel Henseende de Afsnit, som Venstre altsaa har modsat sig, at Formerne kunde vi særdeles vel tale om, og kunde man finde andre Former, ja, saa var der ingen Vanskelighed ved at finde os til Forhandling derom; men det kan ikke være vor Sag at opfinde andre Metoder end dem, vi anser for de rigtige.

Venstres ærede Ordfører hævder, at Regeringen skal være Mægler. Ja, jeg skal ikke nægte, at det kan være en Rolle, der somme Tider er nødvendig, og den kunde navnlig være nødvendig, hvis der var Tale om at mægle mellem Flertallet i Landstinget, for jeg har ikke Indtryk af, at der der hersker den store Enighed.

Endelig sagde Venstres ærede Ordfører, at det var ganske forkasteligt, naar Socialdemokraterne og det radikale Parti ikke vilde stemme for det i Gaar vedtagne Forslag. Det forekommer mig unægteligt at være en stram Opfordring, at man skal stemme for Forslag, som man anser for fuldkommen urimelige og uantagelige, for at imødekomme Venstres Trang til at forhale Sagen endnu mere uden mindste Udsigt til at naa et Resultat. Nu har jeg i de sidste Dage set i Venstrebladene og for øvrigt ogsaa i konservative Blade, at man med stor Styrke har krævet, at nu skal Regeringen vær's'go' se at faa Ende paa denne Komedie, og saa kommer Venstres ærede Ordfører her og siger: Lad os hale den ud nogle Dage endnu, lad os se, om der ikke er et eller andet nyt at hitte paa. Det forekommer mig at være en noget ejendommelig Fremgangsmaade. Det Forslag, der blev vedtaget i Gaar, er af en saadan Art, at ingen fra vor Side vil kunne stemme derfor, og det kan ikke komme til at danne Basis for en ny Forhandling. Det kan kun ske, hvis Venstre giver Afkald paa sin Diktatorstilling med Hensyn til de Punkter, som Venstre og Konservative har stemt ud af Lovforslaget, og som vi anser for nødvendige som Forhandlingsgrundlag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det vilde ikke have givet et retfærdigt Billede over for Historien af Landstingets Behandling af denne Sag, hvis ikke Føreren for en Dag, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), havde taget Ordet her og personlig havde præsenteret sin kuldsejlede Skitse. Jeg har taget Ordet paa Grund af det Udtryk, det ærede Medlem brugte, nemlig at hvis der havde siddet en Mand med den fornødne Smidighed som Indenrigsminister, vilde et Resultat utvivlsomt være naaet.